

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja V. D. d.o.o. D., zastupan po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda L. Z., S. B. B. i A. Š., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 8. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/214, urbroj: 401-01/10-20-4 od 10. kolovoza 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika od 10. kolovoza 2020. poništeno je rješenje trgovačkog društva V. D. d.o.o. od 19. veljače 2020., te odobreno trgovačkom društvu T. d.o.o. D. točkom 2. izreke pravo na pristup preslikama dokumenata koji se odnose na vodoopskrbni cjevovod C... Š. – V... V.- L. (ugovora o obavljanju usluga stručnog tehničkog nadzora nad radovima; rješenja o imenovanju glavnog nadzornog inženjera od 2. ožujka 2016. i privremenih situacija br. 1-14 te okončane situacije br. 15), točkom 3. pravo na pristup preslikama dokumenata koji se odnose na izgradnju mjesne vodoopskrbne mreže G. s. O. – glavna trasa i objekti (rješenja o imenovanja glavnog stručnog inženjera br. 5292/13 iz svibnja 2013.; zapisnika o primopredaji od 30. studenoga 2018. na način da se prekrije ime i prezime i vlastoručni potpis predstavnika izvođača; privremenih situacija brojevi 1-37, na način da se prekrije ime i prezime i vlastoručni potpis osobe koja je sastavila situaciju te podatak o stručnoj spremi direktora izvođača u kojim dijelovima se zahtjev odbija), točkom 4. preslikama dokumenata koji se odnose na izgradnju vodoopskrbnog sustava M. – D. i vodospreme V... R. (ugovora o stručnom nadzoru nad izgradnjom od 4. svibnja 2018.; zapisnika o primopredaji i okončanom obračunu izvedenih radova na izgradnji i privremenih situacija br. 1-15, te okončane situacije), te je točkom 5. izreke predmet prvostupanjskom tijelu vraćen na ponovni postupak u preostalom dijelu zahtjeva žalitelja.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu iz svih zakonom predviđenih razloga. Navodi da je odbio zahtjev za pristup informacijama temeljem članka 15. stavka 2. točka 2. i 4. Zakona o pravu na pristup informacijama jer tražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu, a djelomično se radi o informacijama zaštićenim zakonom koji uređuje područje zaštite osobnih podataka. Ugovori koje sklapa s trećim osobama, koje najčešće nisu tijela javne vlasti, sadrže klauzule povjerljivosti prema kojima je sadržaj

ugovora povjerljiv, te ugovorne strane pristaju i prihvaćaju držati povjerljivim svaku informaciju koja se tiče poslovanja druge ugovorne strane ili njenog poslovanja. Upravo klauzula povjerljivosti ukazuje da bi ugovorna strana koja je odgovorna za dostupnost ugovora javnosti, u konkretnom slučaju tužitelj mogla biti odgovorna za štetu drugoj ugovornoj strani zbog povrede ugovornih obveza. Otkrivanje povjerljivih podataka koje predstavljaju poslovnu tajnu može dovesti do gubitka postojećih budućih poslovnih partnera. Sama tvrdnja tuženika da javnost ima pravo preispitivati u koju svrhu se koriste javna sredstva te da je riječ o pitanjima od javnog interesa nije dovoljan razlog za omogućavanje pristupa traženim informacijama. Poziva se na Zakon o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti kojim se utvrđuju i uređuju pretpostavke zaštite i pravila postupka za zaštitu od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja poslovnih tajni, pa smatra da sukladno članku 7. stavku 3. točki 2. i 3. toga Zakona treba primjenjivati i odredbu članka 15. stavak 2. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Smatra da je u svakom konkretnom – pojedinačnom slučaju potrebno jasno utvrditi granicu između opravdanih i potrebnih odnosno nepotrebnih i neopravdanih ograničenja prava na pristup konkretnoj informaciji koju podnositelj traži, te uzeti u obzir svrhu zbog koje se informacija traži. Predlaže da Sud uvaži tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika, uz naknadu troškova sastava tužbe s PDV-om u iznosu od 3.125,00 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik smatra navode tužbe neosnovanim, te u odnosu na poslovnu tajnu se poziva na odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj UsII-14/15. Posebno ističe da tužitelj niti na razini vjerojatnosti ne navodi u čemu bi se sastojala šteta i za čije interese, ako bi se učinile dostupnim informacije koje su predmet postupka. Ukazuje na činjenice da se radi o informacijama vezanim uz postupak javne nabave, što je istaknuto i na stranici 3 osporenog rješenja, odnosno vezanim za raspolaganje javnim sredstvima te se poziva na presudu poslovni broj UsII-285/19. Iako tužitelj u tužbi ne iznosi konkretne razlike za u odnosu na točku V. izreke rješenja kojom je u dijelu predmet vraćen na ponovni postupak zbog činjenice da tuženiku nisu dostavljene opisane informacije ističe da je tužitelj navedene informacije dostavio tuženiku elektroničkom porukom 16. rujna 2020. (akt broj 8 u spisu tuženika) nakon donošenja osporenog rješenja. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Podneskom od 2. listopada 2020. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika u kojem se poziva na Zakon o tajnosti podataka te ističe da nije točno da poslovna tajna može biti određena samo zakonom ili općim aktom na temelju zakona, pa stoga nije primjenjiva presuda Visokog upravnog suda broj: UsII-14/15. Tuženik nije obrazložio na temelju kojih činjenica je utvrdio da se radi o informacijama vezanim za postupak javne nabave. Također ponavlja navode iznesene u tužbi te ostaje u cijelosti kod tužbenog zahtjeva i potražuje troškove sastava podneska s PDV-om u iznosu od 3.125,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženim informacijama opisanim točkama 2., 3. i 4. izreke toga rješenja, pri čemu je za svoju odluku dao argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Prvostupanjsko tijelo je zahtjev za pristup traženim informacijama (ugovor o stručnom nadzoru „Vodoopskrbni cjevovod C... Š. – V... V. – L. do naselja M.“, ugovor broj 33/18 o stručnom nadzoru „izgradnja vodoopskrbnog podsustava M. – D. i vodospreme V... R.“ i ugovor o stručnom nadzoru „izgradnja mjesne vodoopskrbne mreže G. s. O. – glavna trasa i objekti“, sve preslika/sken ugovora, imenovanje glavnog nadzornog inženjera, sve ovjerene situacije od glavnog nadzornog inženjera, okončana situacija kao i zapisnik o primopredaji

radova te informacije je li ugovor izvršen u cijelosti), nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa u smislu članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: Zakon) odbio pozivom na odredbu članka 15. stavak 2. točka 2. i 4. istog Zakona s obrazloženjem da ti podaci predstavljaju poslovnu tajnu i da su djelomično zaštićeni zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Odluku kojom je poništio rješenje prvostupanjskog tijela i odobrio pristup traženoj informaciji u dijelu i na način kako je navedeno u točkama 2., 3. i 4. izreke toga rješenja, tuženik obrazlaže da ugovori o izvođenju radova te privremene situacije predstavljaju informacije koje ukazuju na raspolaganje javnim sredstvima u smislu članka 16. stavka 3. Zakona, a radi se o informacijama koje se odnose na pitanje izgradnje vodoopskrbnog sustava i koje su vezane za postupak javne nabave, a pitanje održavanja i uređenja komunalne infrastrukture nedvojbeno predstavlja pitanje od javnog interesa zbog čega nalazi da tražene informacije (ugovori, privremene situacije, zapisnik o primopredaji radova i sl.) ne mogu predstavljati proizvodnu tajnu, rezultate konstrukcijskog ili istraživačkog rada a niti druge podatke u smislu članka 19. stavak 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine, broj: 108/96.) jer nije jasno o kakvim bi se gospodarskim interesima radilo s obzirom da se radi o okončanim postupcima javne nabave. Stoga je odobrio pravo na pristup tim informacijama na način da se prekriju podaci (ime i prezime, vlastoručni potpis kao i podatak o stručnoj spremi), u kom dijelu je zahtjev i odbijen, budući je provodeći test razmjernosti i javnog interesa u žalbenom postupku temeljem ovlaštenja iz članka 25. stavak 5. Zakona pravilno zaključio da u odnosu na te podatke ne prevladava javni interes već prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona jer se u tom dijelu ne radi o informacijama od javnog značaja, odnosno ne odnose se na pitanja javnog zdravlja, javne sigurnosti ili zaštite okoliša, niti na pitanje raspolaganja javnim sredstvima.

Imajući u vidu sadržaj zahtjeva kao i podatke spisa predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. Naime, pravilno tuženik zaključuje, a što tužitelj niti ne osporava, da se u konkretnom slučaju radi o informaciji koja se odnosi na raspolaganje javnim sredstvima koje informacije u smislu odredbe članka 16. stavak 3. Zakona su dostupne javnosti bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Već sama činjenica da se informacija odnosi na potrošnju financijskih sredstava tijela javne vlasti (u konkretnom slučaju u većinskom vlasništvu Grada D., te Općina D. p., J., M., S., T. i Ž. D.) registriranoj za obavljanje poslova javne vodoopskrbe, te da se radi o informaciji koja se odnosi na pitanje izgradnje vodoopskrbnog sustava ukazuje na postojanje javnog interesa za omogućavanjem pristupa tim informacijama, pa neosnovano tužitelj upire u tužbi da se ne radi o informacijama koje bi bile u javnom interesu. Suprotno mišljenju tužitelja, tuženik je pravilno utvrdio da nema povrede odredbi Zakona o zaštiti tajnosti podataka. Naime, prema odredbi članka 19. stavak 1. toga Zakona poslovnu tajnu predstavljaju podaci koji su kao poslovna tajna određeni zakonom, drugim propisom ili općim aktom trgovačkog društva, ustanove ili druge pravne osobe, a koji predstavljaju proizvodnu tajnu, rezultate istraživačkog ili konstrukcijskog rada, te druge podatke zbog čijeg bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za njezine gospodarske interese. U konkretnom slučaju nije riječ o podacima koji bi bili poslovna tajna u smislu navedene odredbe Zakona, a paušalna tvrdnja tužitelja da bi omogućavanjem uvida u tražene informacije moglo štetiti gospodarskim interesima tužitelja nije osnovana niti takav zaključak ima činjenične odnosno pravne podloge u spisu predmeta. Ovaj Sud je već iskazao u nizu svojih odluka da tijela javne vlasti ne mogu sprečavati pristup informacijama pozivajući se na poslovnu tajnu privatnopravnih osoba, a privatnopravne osobe koje ulaze u ugovorne odnose s tijelima javne vlasti bi morale biti svjesne posljedica vezanih uz pristup informacijama koje mogu proizići iz takvih ugovornih odnosa u smislu da podliježu odgovarajućoj kontroli

javnosti. Imajući u vidu naprijed navedeno za predmetnu stvar nije odlučan prigovor iz podneska od 2. listopada 2020. da tuženik nije obrazložio na temelju kojih činjenica je utvrdio da se radi o informacijama vezanim za postupak javne nabave.

Također neosnovano tužitelj upire da treba uzeti u obzir svrhu zbog koje se informacija traži budući je odredbom članka 18. stavak 4. Zakona izričito propisano da podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji. Također se ukazuje i na odredbu članka 6. Zakona kojom je propisano da je informacija dostupna svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovoga Zakona pa prigovor vezan za podnositelja zahtjeva nije odlučan za predmetnu stvar. Cilj ovoga Zakona je omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava na pristup informacijama kao i na ponovnu uporabu informacijama fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti (članak 3. Zakona) slijedom čega nisu niti pravno odlučni prigovori vezani za utvrđivanje opravdanih i potrebnih informacija, te se u tom smislu ukazuje i na članak 5. točke 3. i 5. Zakona koje propisuju što je informacija te značenje pojma prava na pristup informacijama.

Osnovano se tuženik u odgovoru na tužbu poziva na odredbu članka 6. Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti (Narodne novine, broj 30/18.) jer se, suprotno tužbenim navodima, ne radi o nezakonitom pribavljanju poslovne tajne budući je pristup predmetnim informacijama omogućen sukladno odluci nadležnog tijela u primjeni odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, a što proizlazi i iz navedenog članka 6. Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti, pa je neosnovano upiranje tužitelja na odredbu članka 7. istog Zakona.

Kako je dakle osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) to ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući ustvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

Kako tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom to u smislu odredbe članka 74. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova sastava tužbe i podneska.

Slijedom svega izloženog trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 8. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.